

намирала римската армия (на Сципиона), испратилъ за разузнавание то ѝ, надолу по лѣвия му брѣгъ, 500 души нумидийска конница. По такъвъ начинъ въ едно и сжщо време, вървяли и отъ двѣтъ страни едни срѣщу други, по 500 души конници. Тѣ се срѣщнали близо до лагера на Аннибала (както прѣдполагатъ — около днешния Соргъ, *Sorgues*) и веднага влѣзли въ упоритъ бой, въ който римлянитѣ загубили 140, а нумидийцитѣ 200 души, но най послѣ послѣднитѣ били отблъснати, а римската конница се приближила до лагера на Аннибала, разглѣдала го и се върнала при армията си.

Положението на Аннибала слѣдъ прѣминуването прѣзъ Роданъ било доста трудно: главната му цѣль била — колкото може по скоро да прѣмине Алпитѣ и да влѣзе въ Италия, а между туй времето било вече къмъ края на лѣтото, отъ къмъ Алпитѣ се намирали галлитѣ, а отъ къмъ морето римската армия, и на кждѣто и да се обърнеше, той би ималъ въ тила си или римлянитѣ, или галлитѣ, и даже би могълъ да се изложи на едновременното имъ нападение отъ фронта и тила. Но, цѣнящъ времето и твърдо намѣренъ да не влиза въ бой съ римската армия прѣди да стигне въ Италия, за което трѣбвало всъщности да я избѣгва и се отдалечи отъ нея, той *рѣшилъ* — да *върви къмъ Алпитѣ*, за което и обстоятелствата, и самитѣ римляни много му способували.

Първо — боитѣ испратили до него пратеници да му извѣстятъ, че цизалпинскитѣ галли вѣстанали противъ римлянитѣ, че послѣднитѣ се намирали въ такова положение, щото не можали и да помислятъ за испращанieto прогивъ него къмъ Алпитѣ едничката армия (на Манлия и Аттилия), която имали въ Цизалпин-

ска Галлия; при това жителитѣ на послѣдната молили Аннибала по скоро да отиде въ тѣхната обширна и въ всѣко отношение богато надарена отъ природата страна и обитаема отъ народи, ненавидящи римлянитѣ и расположени къмъ картагенцитѣ, отъ които се надявали да получатъ помощъ. Чрѣзъ сжщитѣ тѣзи пратеници Аннибалъ, безъ съмнѣние, добилъ и нужнитѣ свѣдения за пѣтищата и проходилъ прѣзъ Алпитѣ за Цизалпинска Галлия, както и за галлскитѣ племена, които обитавали на това пространство. Како обяснилъ всичко туй на войскитѣ си, Аннибалъ ги въдушевилъ съ мъжество и твърдостъ за прѣдприемание и извършване прѣминуването прѣзъ Алпитѣ за Цизалпинска Галлия, тѣй щото тѣ били напълно расположени за прѣодоляването на всички трудове и опасности, свързани съ него.

Второ — отъ страна на римлянитѣ обстоятелствата благоприятствували на Аннибала по тѣзи причина, че, освѣнъ гдѣто римлянитѣ погрѣшно распрѣдѣлили силитѣ си, но още Манлий, по собствена своя вина, билъ разбитъ отъ цизалпинскитѣ галли, което принудило сената да го подкрѣпи съ половината отъ армията на Корнелия Сципиона, който съ останалата половина не билъ вече въ състояние, съ увѣренность въ успѣха, да задържи Аннибала при Роданъ или да въспрѣпятствува на движението му къмъ Алпитѣ и прѣзъ тѣхъ. И при всичко, че Сципионъ, слѣдъ възвръщанieto на конницата му, веднага трыгналъ съ всичкитѣ си войски къмъ това мѣсто, гдѣто конницата му била разглѣдала лагера на Аннибала, но стигналъ тамъ едва на 3-ия день отъ трыгванието на Аннибала за Алпитѣ, и увѣренъ, че Аннибалъ ще употрѣби твърдѣ много време за прѣминуването прѣзъ тѣхъ,